

equitum alam, eoque atque aliis bellis probatissimam euasisse, auctor est Titus Livius. Idem ab adolescentia supra quam credi posset, mira quadam arte in ostentationem virtutis ac gloriæ instructus erat, percrebruerat autem fama, seu ex rebus gestis, seu ex moribus, seu ex forma corporis oriens, non humana sed diuina eum stirpe progenitum, cui quod in tali re usu euenit, & fabularum ambages aderant, visum serpentem inuetae magnitudinis in lecto matris, sibi infantulo, draconem circumfusum, nihil nocuisse: Et multa huius generis vulgus credulum motura, hanc de se opinionem tali ingenio nutriuit, vt de origine quidem sua nihil spontè loqueretur, & cum interrogaretur, an vera essent quæ passim ferebantur, nec affirmaret, ne quam exinde maculam vanitatis incurreret, nec negaret, quod eredi ab omnibus gaudebat: hac taciturnitate plus assecutus est, quàm si se palàm Iouis filium prædicasset. Addidit aliud solertiæ genus, per singulos dies antequàm quicquam publici priuatique negotij ageret, in capitolium ascendens, Cellam Iouis solus intrabat, vbi aliquandiu veluti diuino colloquio frueretur,

L. iiii.